

Himlen både over og under vand

Blot to timer fra Manila ligger to eksklusive resorts i El Nido. En maritim rede, hvor man bliver opvartet som en royal og kan opleve verdens smukkeste koraller

Tekst og foto: Simon Staun

Jeg har aldrig oplevet det på andet end film. Altså at lande i en eksotisk lufthavn, hvor ankomsthallen er en træhytte, lysmasterne afløst af svajende palmer og velkomstkomiteén består af et kvindeligt kor, der med varme smil og lokale toner får en til at fornemme, at det forestående ferieophold kun kan blive en succes.

En fornemmelse, der forstærkes i kraft af endnu en hjertelig ankomst på øen Miniloc, hvor man modtages af et kæmpe kor af smilende ansatte, der synger en velkommen, så man bliver helt rørt.

Den helt uvante og ekstravagante forkælelse fortsætter i samme sekund, man åbner døren ind til værelset, hvor der ligger en velkomsthilsen skrevet på et palmeblad oven på sengens kridhvite lagen. Bagagen har naturligvis overhalet én og ligger allerede klar til at blive pakket ud.

Neden for værelset med hav- og palmetræsudsigt går ansatte rundt og fejer nedfaldne blade sammen og river snorlige mønstre i det middagsglohede sand. Nærmer man sig stranden 30 meter fra hytten, kommer der straks en tjener ilende med et nyvasket håndklæde og et nystrøget smil. Søger man hen mod strandbaren, står der en skål med lokale, krydrede nødder, inden man kan nå at sætte sig til rette i barstolen.

På begge El Nidos to resorts, Miniloc og Lagen, udstråler alt lige fra de mindste sandkorn til de knejsende palmer stil og overdreven forkælelse af alle sanser. Og når man tilmed omgives af laguner med krystalklart vand, verdens smukkeste koraller og et hav af billedskønne, uspolerede strande, er formelen for den perfekte ferie mejslet ind i de beskyttende limstensklipper.

Overdådig buffet

Efter flyveturen fra Manila føles det guddommeligt med en svalende eftermiddagsdukkert og en Mai Tai som sidevogn. Bagefter venter en overdådig buffet, der naturligvis er inkluderet i prisen præcis som alle tænkelige dykker-, snorkling-, og kajakaktiviteter.

Sushi i spandervis, lokale retter med friskfangede fisk - også dem turisterne fanger, franske specialiteter og eksotiske frugter ad libitum får mundvandet til at løbe hurtigere end Usain Bolt. Og tre uforskammet store portioner - man er vel på ferie - suger de sidste energireserver ud af kroppen efter formiddagens snorkling.

Heldigvis findes der råd for den slags, så efter en times aromaterapimassage vender man letbenet og eksalteret tilbage til et værelse, hvor der ligger endnu en nyskrevet hilsen med ønsket om en god nats søvn. Lagenet er selvfølgelig taget af og dynen lagt tilrette, så den næsten selv putter én.

Jeg kigger benovet under madrassen for at se, om der monstro skulle gemme sig en ært.

Cousteaus favoritsted

Man skal ikke snorkle mange meter ud fra stranden på Miniloc, før man befinder sig i indkørslen til

det, den franske dykkerlegende Jacques Cousteau kaldte verdens smukkeste koralrev. Intet mindre. Og efter at have tilbragt timevis under det fluorescerende vand er det svært at være uenig.

Omkring molen leger kæmpe stimer af jack-fisk. De store mørke fisk ser skræmmende ud på grund af deres enorme størrelse, hvilket får flere børn til at hvine af lige dele henrykkelse og forskrækkelse. Men fiskene er ikke farlige, og efter få minutter befinder ungerne sig med snuden under vandet, mens forældrene og stimer af papegøje- og klownefisk ser til fra tæt hold.

Er man mere eventyrlysten, snupper man en af havkajakkerne, der frit kan bruges, og begiver sig ud på den betagende tur til én af de to nærliggende laguner. Selv for uøvede tager det ikke mere end 20-30 minutter.

Den mindste lagune er uden tvivl den mest spektakulære med en lille bedårende strand og muligheden for at padle gennem en lille åbning mellem klippevæggene ind til lagunens hjerte.

Har man været så forudseende at medbringe snorkel- eller dykkerudstyr, kan man få sig en lige så imponerende oplevelse under den eventyrlige, turkise vandoverflade. Ved lavvande skal man dog vælge sin rute med omhu, da man kan få sit maveskind og knæ godt krattet til - eller endnu værre - ødelægge de sårbare koraller, som der gøres ekstremt meget for at bevare.

Frokost i paradys

El Nidos 45 øer byder på store, lange, små, krumme, bugtende, beskyttende, sårbare, oversolede eller skyggende strande. Alle besøgende kan finde præcis den klat paradys, de altid har drømt om. Og det endda uden at skulle dele herlighederne med nogen som helst anden end træstammer skyllet i land samt lynhurtige krabber, som piler mellem forsvindende små huller i sandet.

Bestiller man sin frokost dagen i forvejen, sejles den ud og anrettes, mens man sidder og skvulper i vandkanten. Selv om omgivelserne mætter i sig selv, består menuen naturligvis af fem retter med alt, hvad smagsløgene begærer.

Der er mad nok til en lokal familie med otte børn, og man føler sig lidt forlegen, når man nærmer sig bristepunktet og vælter direkte ned fra stolen på de sribede håndklæder for at sove madrusen ud eller kravle ud i de klare bølger for at blive kølet af. Hvis man vel og mærke kan kalde det køligt, når bølgerne er 30 grader.

At have to timer alene sammen med sin kæreste ved vandkanten og spise i sit helt eget solskin er noget af det mest romantiske og idylliske, jeg til dato har prøvet. Og den unikke oplevelse er såmænd hele rejsen til Filippinerne værd.

Dagen efter - under afrejsen - bliver man helt vemodig, da 20 ansatte på molen synger farvel og på gensyn, mens de vinker, indtil ens båd er uden for synsvidde.

Der midt mellem himmel og himmel drømmer jeg om, hvornår jeg igen skal udsættes for en uforglemmelig eksklusiv affære, som jeg meget sent og forhåbentlig aldrig vil glemme. Og selv om det har kostet kassen, virker det ikke som en pesos for meget, når man efter et par uger længes tilbage til Filippinerne fascinerende rede.